

Odottamattomia käännteitä ja joulun odotusta.

Käsissäsi on tämän vuoden vasta toinen uutiskirje täältä kaukaa Nicaraguan Karibialta. Kotimaanjakso on takana ja samoin ihan hirveän kiireinen syksy. Matkoja on ollut todella paljon ja tiiviisti kentälle paluun jälkeen, joten nyt yritän tiivistää kuulumiset tähän yhteen ainoaan kirjeeseen.

Niin kuin varmasti olette huomanneet, täältä ei ole herunut kuulumisia sitten kevään. Luin äsken uudelleen vuoden ensimmäisen kirjeeni, jonka kirjoitin ennen kotimaanjaksolle lähtöä, ja täytyy tunnustaa että tein sen lievästi haikeana.. Silloin olivat seurakuntavierailut ja koko kesä vielä edessä ja olin innokkaana ja onnellisena lähdössä lepäämään ensimmäisen kenttäjakson jälkeen. Mutta toisin kävi. Seurakuntavierailulla toki kävin helteisessä toukokuussa ja niistä nautin kovasti, terveisiä vaan kaikille Heinäveden, Pihtiputaan, Kiuruveden, Siilinjärven ja Loimaan ihanille sielunpaimenille ja seurakunta-aktiiveille ja suurkiitos hienoista kokouksista, lämpimästä vastaanotosta ja vieraanvaraisuudesta vielä kerran! Kun sitten olin aloittamassa Salon eli oman kotiseurakuntani kierrosta Muurlassa, kävi huonosti: suvisunnuntai-tilaisuudesta palatessani suistun tieltä autollani yli 80 km:n tuntivauhtia ja iskeydyin lopulta päin puuta. Siitä sitten ambulanssilla TYKS:iin paikattavaksi, 40 tikkiä kasvoihin ja veneluu ranteessa murtunut, mutta enkelit mukana autossa sillä ei muuta. Koko kaunis hellekesä siis sairauslomalla ja saunomis- ja uintikiellossa... Sairausloma loppui 14.8. ja kentälle lähtö oli 17. pvä joten ei muuta kuin pakkaamaan! Mutta loppu hyvin kaikki hyvin, ranne on nyt marraskuussa vihdoinkin luutunut! Vaikka ei se paljon tahtia haitannut, syksyn aikana oli matkoja Israeliin, Kolumbiaan, Boliviaan ja Suomeen ja kipsi ja lasta kuljivat mukana...

Uudet hankkeet alkaneet!

Kesän jälkeen suurin mielenkiinto kohdistui uusiin hankkeisiimme Kolumbiassa ja Boliviassa. Niinpä pakkasimme laukkumme jälleen kerran Helsingin kollegani Leenan kanssa, ensimmäisenä etappina Kolumbia. Kahteen tiiviiseen viikkoon mahtui monenlaista ohjelmaa. Matka alkoi Bolivian, Kolumbian ja Venezuelan luterilaisten kirkkojen tapaamisella, jossa kirkkodelegaatiot saivat tutustua toisiinsa, vaihtaa kokemuksia ja suunnitella yhteistyötä mm. lapsi-, nuoriso- ja naistyön alalla. Kahden päivän tapaaminen oli sekä

Venezuelan kirkon edustajat sisarkirkkotapaamisessa

hauska että hyödyllinen ja uusia kontakteja luotiin puolin ja toisin. Yksi konkreettinen tulos oli Kolumbian kirkon työntekijöiden lähettäminen Venezuelaan pitämään lastensuojelukoulutusta, joka on menossa juuri tällä viikolla, kun tätä kirjoitan.

Siitä jatkoivat kirkkoedustajat kolmen päivän hankesuunnittelukoulutuksella, minä ja Leena lähdimme Araucaan katsomaan, mitä kuuluu Luterilaisen maailmanliiton (LML) toteuttamalle miinauhrien tukihankkeelle jonka uusi kausi alkoi tänä vuonna. Olimme vaikuttuneita siitä, miten vammautuneet ovat pystyneet hankkeen tuella ottamaan ohjat käsiinsä nyt heillä on hankkeen avulla perustettu oma järjestö ASODIGPAZ. Yksi todella tärkeä tema hankkeessa on – miinaonnettomuuksien estämiseen tähtäävän koulutuksen ohella – vertaistuki ja psykososiaalinen tuki sekä vammautuneille itselleen että heidän perheilleen. Ei ole helppoa elää jalattomana maalattiaisessa hökkelissä, jossa ei ole vessaa sisällä eikä ulkona, mutta se on arkipäivää don Oscarille, johon tutustuimme muiden ohella. Muutosta on kuitenkin jo saatu aikaan ja lisää on tulossa. – LML oli myös arvioimassa maaohjelmaa, jota myös tuemme, ja laatimassa uutta maastrategiaa, josta kuulemme sitten myöhemmin lisää; ainakin pääsimme mukaan antamaan panoksemme. --- Ja Kolumbiassa vielä uutuuksena kirkon hanke, jossa tuetaan FARC:in entisten sissien sopeutumista yhteiskuntaan rauhanprosessin yhteydessä. Kävimme kahdella hyvin erilaisella asutusalueella, vaikka ongelmat olivatkin samat: hallitus lupasi kaikenlaista mutta toteutus on vielä kaukana. Maasta on

rauha kiinni sielläkin päin maailmaa. Kyläläiset ovat kuitenkin ottaneet entiset sissit ihmeellisen hyvin vastaan, onhan kyse kuitenkin yli 50 vuoden aseellisesta konfliktista jossa on kuollut yli 200 000 ihmistä. Kirkolle toivon paljon menestystä tämän rauhan ja sovinnon työn parissa!

Don Oscar maalattiaisessa mökissään FARC:in entisten sissien uusi asuinkylä

Ja sitten Boliviaan, jossa ehdimme viikon aikana tutustua kirkon uuden Sumak Kawsay -hankkeen naistyöhön. Käsiyökauppa on avattu uudelleen ja sen hyllyillä näimme toinen toistaan kauniimpia alpakanvillasta kudottuja huiveja, pukuja ym. Hankkeessa on nyt uusia työntekijöitäkin: naisille käsityöteknistä tukea antava Angelica ja naisten asemaa ja mm. heihin kohdistuvaa väkivaltaa käsittelevä Karen; näillä nuorilla naisilla oli silmin nähden innostusta ja luottamusta siihen, että naiset vielä pääsevät kohentamaan asemaansa maassa. --- Ruokaturvaa vahvistamaan on samassa hankkeessa ruvettu rakentamaan ns. keyhole gardeneita, jotka mahtuvat suuren, pursuilevan El Alto –kaupungin köyhien asuma-alueiden pienille pihuille. Kuvissa voitte nähdä jo rakennettuja ihmeitä yli 4000 metrin korkeudessa, kylmässä ja karussa ympäristössä... Niiden omistajat olivat silmin nähden ylpeitä ja kiitollisia minikasvihuoneistaan, joista ovat jo nyt saaneet tuoreita orgaanisia kasviksia ja vihanneksia pöytään! – Hankkeessa on lisäksi ehditty rakentaa jo useita vesijärjestelmiä kuivan alueen kyltiin. Vesi ja ruoka ovat perustarpeita, jotka pitäisi saada täytettyä joka paikassa – ilman niitä ei köyhyys häviä mihinkään.

Upouusi ”keyhole garden” –minikasvihuone El Altossa

Bolivian kirkon kehitysosaston tiimi

Uuden kasvihuoneen omistajaperhettä

Pieni innokas kastelija

Bolivian naisten uusi käsityökauppa

Särkisalon villasukat löysivät omistajansa

Kiitos

Sydämellinen kiitos jälleen kerran tuestanne ja rukouksistanne. Tiedän, että olette kantaneet minua rukouksien kautta, sillä pääsin vähällä onnettomuudessa ja pystyn jatkamaan elämää ja työtä täydellä vauhdilla. Vielä enemmän haluan kiittää siitä, että tuellanne olette mahdollistaneet näiden hankkeiden toteutuksen ja kokonaisten perheiden muutoksen parempaan. Ensi kerralla lähdetään tapaamaan lapsityöläisiä kaivosalueelle, ja heidän kuulumisiaan saatte sitten ensi vuoden alussa.

Arja Koskinen

Olen toiminut Latinalaisen Amerikan aluepäällikkönä vuodesta 2014. Kotipaikkani on Nicaragua, josta käsin hoidan työtämme Boliviassa, Kolumbiassa ja Venezuelassa alkuperäiskansojen, etnisten vähemmistöjen ja muiden haavoittuvien väestöjen parissa.

Rukousaiheet: Muistakaa Venezuelaa!

Toivo. Yhteistyö. Muutos.

Kristillinen sanoma toivosta, uskosta ja lähimmäisenrakkaudesta on ollut työmme lähtökohta jo lähes 160 vuotta. Tule mukaan rakentamaan oikeudenmukaista ja inhimillistä maailmaa.

Tue työtämme:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30
BIC: DABAFIHH, viestiksi Arja Koskinen